

ತೇಜ್ಜಿಯವರನ್ನ ನೋಡಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಮಾನಿಗಳಿಗೆ ‘ನಿರುತ್ತರ’ ತೋಟಕ್ಕೆ ಬರುವುದು ಸುಲಭ ಸಾಧ್ಯಾರಾಯಿತು. ಚಂದ್ರ ಗುಲ್ಬರ್ಗಾದ ಕೆಲವರು ಧರ್ಮಸ್ವಾಳದಿಂದ ಹಿಂತಿರುಗುವ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ‘ನಿರುತ್ತರ’ಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಕೆಲಸದ ಒತ್ತುದದಲ್ಲಿದ್ದ ತೇಜ್ಜಿ ಅವರನ್ನು ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಎರಡು ಗಂಟೆಗೆ ಬರಲು ಹೇಳಿದರು. ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಹಾಜರಾಗಿ ಅಭಿಮಾನಿಗಳು ಪ್ರೇಮೀ ತೆಗಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋದರು. ‘ರೀ ನೋಡಿ, ಈ ಅಭಿಮಾನಿಗಳ ಶ್ರೀತಿಯನ್ನು ಶತ್ರುಗಳ ದ್ವಾರಾವನ್ನು ತಾರ್ಕಿಕೊಳ್ಳುವತ್ತೆ ತಡಕೊಳೆಕಲ್ಲ’ ಎಂಬ ಉದ್ದಾರ ತೇಜ್ಜಿಯವರಿಂದ ಹೋರಟಿತು. ಒಂದು ಸಲ ಇವರು ಬರೆಯುವವರು ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿದ್ದ ತೆಯೇ ಕರೆಂಟ್ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಂದ ಎಲ್ಕ್ಸಿಕ್ ಆಫೀಸಿನ ಜನ, ‘ನಿವು ಬರೀತಿರಂತೆ ನಮ್ಮ ಮೇಲೂ ಏನಾದರೂ ಬರಿಯೇ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡರು. ತನ್ನಮೇಲೆ ಏನೂ ತಕೆ ಬರೆದು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಯಂತ್ರ ಮುನಿಸಿಕೊಂಡ. ಮಾರ ಹೇಳಿದ ಬುಟ್ಟಿ, ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ನೋಡಲು ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗ ಬಂದ. ದಯನೀಯ ಶ್ರೀತಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಸರ್ಕಾರ್ ಮಾಲೀಕನೊಬ್ಬ ಹಿರಿಯ ಜೂಲಾದ ಪಾಸ್ ಕೊಟ್ಟಿ ಸರ್ಕಾರ್‌ಗೆ ಬರಬೇಕೊಂಡು ಬಿನ್ನವಿಸಿಕೊಂಡ. ಅವನ ಶೋಚನೀಯ ಶ್ರೀತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ತೇಜ್ಜಿಯೇ ಅವನಿಗೆ ಒಂದಪ್ಪು ಅಕ್ಕಿ, ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದರು. ಹೀಗಿತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಅಭಿಮಾನಿಗಳ ಕಾಟ.

ಕೆಲವು ವರ್ವಾಗಳ ಹಿಂದೆ ಹಿ. ಲಂಕೇಶರು ಒಂದು ಪ್ರತಿಭಟನೆ ಹಾಗೂ ರಾಜ್ಯಪಾಲರಿಗೆ ಒಂದು ಮನವಿ ಸಲ್ಲಿಸುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದರು. ಮೈಸೂರಿಂದ ರಾಮದಾಸ್, ನಿರ್ಮಲಾ, ತೇಜ್ಜಿ, ಶ್ರೀರಾಮ್ ಮತ್ತು ನಾನು ಬೆಳ್ಳಿಂಬೆಳ್ಳಿಗೆ ಬುಣಿನಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಹೋದೆವು. ಎಲ್ಲರೂ ವಿಧಾನಸೌಧದ ಎದುರಿನ ಕಬ್ಬನ್ ಪಾಕಿನ ಹುಲ್ಲು ಹಸಿರಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಿದೆವು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನ ನಂತರ ನಿರ್ಮಲಾ ಅಲ್ಲಿ ನೋಡಿ ಎಂದರು. ಹುಲ್ಲಿನ ಸಣ್ಣ ದಿಬ್ಬದ ಮೇಲೆ ತೇಜ್ಜಿ ಅಂಗಾತವಾಗಿ ತಲೆ ಹಿಂದೆ ಏರಡೂ ಕೇಳಿನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮಲಗಿ ಮಾತಾಡಿಸಿದವರಿಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಕಾಲಿನ ಹತ್ತಿರ ಕೆಲವು ಯಾವಕರು ಸೊಂಟದ ಮೇಲೆ ಕೈ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಗುತ್ತ ತೇಜ್ಜಿಯವರನ್ನೇ ದಿಟ್ಟಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ತೇಜ್ಜಿಯವರ ಅನೇಕ ನಡವಳಿಕೆಗಳು ನಮಗೆ ಚಿರಪರಿಚಿತವಾಗಿದ್ದವು. ಆದರೆ, ಅಂದಿನ ಅವರ ಸರಳತೆ ಆ ಯಾವಕರನ್ನು ಒಂದು ಅಳ್ಳಿರಿಯ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಕೊಂಡೊಯಿಲ್ಲತ್ತು.

ಸಿಟ್ಟಿ, ತಿಕ್ಕ ಬುದ್ಧಿಮತ್ತೆ, ಮುಗ್ಗು ಕುತ್ತಾಹಲ, ಬೆರಗು ಇವುಗಳ ಮೊತ್ತವಾಗಿದ್ದ ತೇಜ್ಜಿ, ಕೆಲವು ಹೇಳಿ ಅವರ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಯೋಚನೆ, ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದ ವರ ಮೇಲೆ ಸಿಕ್ಕಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಮರುಗಳಿಗೆಯೇ ಹಲ್ಲಾಗಳಾ! ಗೂಸ್ಟುಗಳಾ! ಎನ್ನುವ ಸಲಿಗೆಯ ಬ್ಯೇಸುಗಳಾಲು ಅವರ ಸೈಪಾಲಿಟಿ ನಾವು, ಸೈಹಿತರ ಹಂಡತಿಯರೂ ಇದಕ್ಕೆ ಹೋರತಾಗಿರಲ್ಲ. ಒಂದು ಬಾರಿ ಮುಂದಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ ಕಡೆಯಿಂದ ಒಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವಿದ್ದು ಅದರಲ್ಲಿ ಸೈಹಿತರೊಬ್ಬರ ಪ್ರಸೂಕದ ಬಿಡುಗಡೆ ಇತ್ತು. ತೇಜ್ಜಿ ನಾಗೆ ಆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಹೇಳಿದರು. ನಾನು ಸುತರಾಂ ಒಪ್ಪಲ್ಲ, ಪ್ರಸೂಕ ಬಿಡುಗಡೆ ಆಯಿತು. ರಾತ್ರಿ ನಾಗೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ತೇಜ್ಜಿ ನಾನೆ, ‘ಇಟ್ಟು ಚಿಕ್ಕ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ನಿಮಗೆ ಏನ್ ರೋಗ ಬಂಡಿತ್ತು? ಆಟ ಆಕ್ರೋನ್‌ನು?’ ಎಂದು ರೇಗಿದರು. ನಾನು ಸುಮಾನ್ ನಿಂತೆ, ಒಂದು ಪಾರ ಕಲಿತೆ. ಹಾಗೆಂದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಅವರು ಹೆಂಸರನ್ನು ಅಗ್ಗಾರವದಿಂದ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದರೆಂದು ಅಥವಿಲ್ಲ. ಅವು ಸಲಿಗೆಯ ಬ್ಯೇಸುಗಳಾಗುತ್ತಿದ್ದವು. ನಮ್ಮ ‘ಪ್ರಸೂಕ ಪ್ರಕಾಶನ’ದ ರಘು ಮತ್ತು ನಾವು ಬ್ಯೇಸಿಕೊಂಡಾಗ ‘ಶ್ರೀತಿಯ ನುಡಿಗಳು’ ಸಿಕ್ಕಿತ್ತಾ ಎಂದು ತಮಾಚೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇವು. ರಾಜಕಾರಣೆ, ಚಿಂತಕ ರಾಮಮನೇಹರ ಲೋಹಿಯಾ ಏಚಾರಗಳಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತರಾದ ಅವರು ಸ್ತ್ರೀಯರ ಬಗ್ಗೆ ತುಂಬಾ ಗೌರವ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಡೆದುಕೊಂಡವರು. ತಮ್ಮ ತಾಯಿ, ತಂಗಿ, ಪತ್ನಿ ಜಡಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಮಹಿಳೆಯರೂದಿಗೂ ಗೌರವದಿಂದ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು.